

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานอัยการสูงสุดมีฐานะเป็นองค์กรอื่นในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่มีพันธกิจในการอำนวยความสะดวก รักษาผลประโยชน์ของรัฐ ค้ำครองสิทธิเสรีภาพ และให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน โดยเฉพาะภารกิจหลักของการอำนวยความสะดวก คือ การดำเนินคดีอาญา โดยพนักงานอัยการในฐานะทนายแผ่นดิน ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติว่า “ให้พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดี และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม” ดังนั้น พนักงานอัยการจะต้องปฏิบัติงานดำเนินคดีอาญาอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความเที่ยงธรรม และเป็นไปในแนวทางเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของประชาชน

เนื่องจากสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรขนาดใหญ่ มีอายุกว่าร้อยปีมีประสบการณ์ดำเนินคดีอาญายาวนาน จึงมีความเชี่ยวชาญในการดำเนินคดีอาญามากกว่าองค์กรอื่น และแม้ว่าสำนักงานอัยการสูงสุดเคยรวบรวมจัดการองค์ความรู้ของการดำเนินคดีอาญามาหลายปีแล้ว แต่ก็เพียงทำในรูปของกลุ่มมือการดำเนินคดีที่ยังไม่ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ให้ถูกต้องตามหลักทฤษฎี องค์ความรู้ที่ได้มาและยังใช้ในวงจำกัด ในส่วนที่เป็นเอกสาร เช่น ระเบียบ กฎหมาย ประกาศ หนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง ฐานข้อมูลอ้างอิง เช่น ความรู้พื้นฐานของกฎหมายนั้น ๆ บทความ งานวิจัย หนังสือทางวิชาการ คดีศึกษา ซึ่งขาดความเห็นแย้ง คำพิพากษาฎีกา ฯลฯ ยังกระจัดกระจายต่างคนต่างเก็บไม่ได้รวบรวมเป็นหมวดหมู่ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวมตลอดทั้งยังไม่ได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ (Development) แบ่งปันความรู้ (Sharing) การใช้ความรู้ (Application) การวัดและประเมินผล (Evaluation) เพื่อการปรับปรุง เพื่อต่อยอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุให้การจัดการความรู้แบบเดิม ๆ ไม่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพียงพอตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้อนุมัติแผนแม่บทการจัดการความรู้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 – 2561 เพื่อพัฒนาการจัดการองค์ความรู้ขององค์กรและพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อมาช่วยพัฒนางานการจัดการความรู้ของสำนักงานอัยการสูงสุดได้เองในอนาคต ซึ่งงานดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญา (อาญา) ถูกกำหนดเป็นหนึ่งในร้อย

องค์ความรู้ตามบัญชีองค์ความรู้แบบท่าย แผนแม่บทดังกล่าวในลำดับที่ 18 ที่ต้องจัดให้มีการจัดการ องค์ความรู้ นอกจากนี้ยังได้อนุมัติ แผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ ฉบับที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 – 2556 และแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 – 2554 เพื่อผลักดัน โครงการจัดการความรู้ตามแผนแม่บท ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งเป็นวิธีการเริ่มต้น ที่ดีที่จะจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ทันสมัย เชื่อถือได้ และมีประสิทธิภาพโดยเป้าหมายสุดท้าย ของสำนักงานอัยการสูงสุด คือ ไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

สำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เป็นหน่วยงานหนึ่งใน สังกัดสำนักงานอัยการสูงสุด ที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาเกี่ยวกับคดีทรัพย์สินทาง ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตาม พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (2) (3) พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนสำนักงานอัยการสูงสุด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 คำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุดที่ 390/2542 เรื่องการดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง ประเทศ ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2542 กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2546 ข้อ 5 ได้จัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ โดยกำหนดให้รับผิดชอบ การดำเนินคดีทั้งปวงตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือสำนักงาน อัยการสูงสุดและที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง ประเทศกลาง และตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2539 มาตรา 5, 7 และ 11 กำหนดให้ศาลทรัพย์สินทาง ปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งเป็นศาลชั้นอุทธรณ์ที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี เกี่ยวกับการค้า เป็นศาลยุติธรรมชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เกี่ยวกับการค้าที่มีอำนาจ พิจารณาพิพากษาคดีหรือคดีที่กฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ การค้าระหว่างประเทศกลาง เช่นคดีแพ่ง และคดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในลักษณะที่ 8 เกี่ยวกับการค้า คดีแพ่งเกี่ยวกับข้อพิพาทตาม สัญญาถ่ายถอดเทคโนโลยี หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยน สินค้า หรือตราสารการเงินระหว่างประเทศ หรือการให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่าง ประเทศ การประกันภัย และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคดีแพ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหาร เกรดที่ออกเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น การส่งเงินเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร ทรัพย์สินอื่น รวมทั้งการประกันเกี่ยวกับกิจกรรมดังกล่าว คดีแพ่งเกี่ยวกับการ กักเรือคดีแพ่งเกี่ยวกับการทุบตลาด และการอุดหนุนสินค้า หรือการให้บริการทางวิทยาศาสตร์ ชื่อ ทางการค้า ชื่อทางภูมิศาสตร์ที่แสดงถึงแหล่งกำเนิดของสินค้า ความลับทางการค้าและการคุ้มครอง พันธุ์พืชและคดีอาญาอื่นที่กฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า

ระหว่างประเทศ เช่น พระราชบัญญัติการผลิผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. 2548 มาตรา 48 บัญญัติให้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ ฯลฯ นอกจากนั้นตาม มาตรา 35 กำหนดว่าการฟ้องคดีอาญากรรมเดียว ผิดกฎหมายหลายบทและบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไว้พิจารณาด้วย และตามมาตรา 36 การฟ้องคดีอาญาหลายกรรมในความผิดเกี่ยวเนื่องในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะใช้ดุลยพินิจ พิจารณาทุกกรรมหรือไม่รับพิจารณา พิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจก็ได้ เช่น นอกจากจะเป็นความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์แล้ว ยังเป็นความผิดข้อหาประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 เป็นต้น ส่วนเขตอำนาจศาลตามมาตรา 5 และ 6 แบ่งเป็น 2 ศาล คือ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค โดยศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีเขตอำนาจตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรีและจังหวัดปทุมธานี และยังมีดุลยพินิจที่จะรับหรือไม่รับพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดนอกเขตอำนาจ ที่ว่าราชอาณาจักรก็ได้ แต่ปัจจุบันนี้เนื่องจากยังไม่มีการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจึงมีเขตอำนาจทั่วราชอาณาจักร

ดังนั้น สำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด (Organization) จึงเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศทั้งคดีอาญาและคดีแพ่งที่เหตุเกิดในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดปริมณฑล ตามอำนาจพิจารณา พิพากษาและเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางดังกล่าวข้างต้น แต่ในขอบเขตการค้นคว้าอิสระจะกล่าวเฉพาะการดำเนินคดีอาญาตามหัวข้อองค์ความรู้แนบท้ายบัญชีแผนแม่บท โดยมีอธิบดีอัยการ (Manager) สำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นผู้บังคับบัญชา มีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญา ได้แก่ รองอธิบดีอัยการ อัยการพิเศษฝ่าย 1-3 พนักงานอัยการ และนิติกรในแต่ละสำนักงาน (Knowledge Workers) ซึ่งเป้าหมายหลักของสำนักงานคือการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเที่ยงธรรม มีเอกภาพ เป็นไปในแนวทางเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของประชาชน (Productivity) แต่ในการปฏิบัติงานด้านการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาที่ผ่านมา ประสบปัญหา (Problem) ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การเกษียณอายุหรือย้ายออกตามวาระของผู้เชี่ยวชาญในทุกปี โดยไม่มีการจัดการเก็บองค์ความรู้ไว้ทำให้ความรู้สูญหายไปพร้อมกับการจากไปของบุคคลเหล่านั้น
2. เอกสารและสารสนเทศที่พอเพียงต่อการทำงานต้องจัดหาและจัดเก็บกันเองตามประสบการณ์ ไม่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ สืบค้นได้ยากเมื่อต้องการใช้งาน
3. ไม่มีการสื่อสาร ประสานงาน และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างคนทำงานใช้ความรู้ในสำนักงาน
4. บุคลากรยึดติดกับการทำงานแบบเดิม ๆ ทำงานโดยไม่มีแนวทางที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ เป็นเหตุให้การพิจารณาสิ่งคดีไม่มีเอกภาพ

ปัญหาการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะตามข้อ 4 เป็นเหตุให้การดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาขาดประสิทธิภาพ กระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อถือ ศรัทธาของประชาชนที่มีต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและสำนักงานอัยการสูงสุดในภาพรวม และมีสาเหตุมาจากกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาเป็นกฎหมายใหม่ ซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นในภายหลังท่ามกลางยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ในปัจจุบันนี้ และเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นตามหลักการและเหตุผลความจำเป็นทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ก็บัญญัติรวมวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาเป็นต่างหาก เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะ ถือได้ว่าเป็นศาลชั้นต้นชำนาญพิเศษ ปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีกฎหมายภายในที่ใช้ในการดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับคดีทรัพย์สินทางปัญญาที่ใช้ในการดำเนินคดีอาญาของสำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญาโดยตรง ได้แก่ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบแผนผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีความซับซ้อนมากกว่าคดีอาญาทั่วไป และเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษที่ผู้ดำเนินคดีต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับกฎหมายเฉพาะด้านสนธิสัญญา อนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศรวมทั้งประเพณีหรือวิธีการค้าระหว่างประเทศต่าง ๆ และบทบาทขององค์กรหรือวิธีการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเหตุดังกล่าว รวมตลอดถึงทฤษฎีพื้นฐานของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละฉบับ นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีพันธกรณีตามข้อตกลงจากการเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศที่ต้องออกกฎหมายคุ้มครอง

ทรัพย์สินทางปัญญาทุกประเภทต่อไปในอนาคตด้วย ทำให้สภาพแวดล้อมในการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในกรณีที่บัญญัติกฎหมายใหม่มาใช้บังคับอาจทำให้การตีความข้อกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินคดีแตกต่างกันไม่มีเอกภาพ เพราะขาดข้อมูลการดำเนินคดีเดิมซึ่งทำเอาไว้ ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตีความกฎหมายในครั้งต่อไปเป็นเหตุให้คลงพินิจในการพิจารณาตัดสินคดีแตกต่างกัน

วิธีการแก้ไขปัญหา (Solution) ดังกล่าวควรสร้างระบบการจัดการความรู้การดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (KMS) เพื่อสนับสนุนการทำงานของพนักงานอัยการและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ในด้านการสร้างความเชี่ยวชาญให้กับพนักงานอัยการ โดยการรวบรวมองค์ความรู้ประสบการณ์ที่อยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) จากพนักงานอัยการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาตั้งแต่ขั้นตอนการตรวจรับสำนวน การรวบรวมพยานหลักฐาน การพิจารณาสั่งคดี การร่างฟ้อง และการดำเนินคดีชั้นศาล เพื่อจะได้ต้นแบบความรู้ที่ดี (Best Practice) นำมาสร้างเป็นคลังความรู้ ประกอบการทำงาน การแก้ปัญหาและช่วยตัดสินใจ ในกรณีการค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ จะได้นำการแก้ปัญหาการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญา ประเด็นการพิจารณาสั่งคดีไม่เป็นเอกภาพ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และ พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ส่งผลให้คำวินิจฉัยสั่งคดีของพนักงานอัยการไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Action) มาเป็นโอกาสการเรียนรู้ (Learning Opportunity) ตามทฤษฎีการเรียนรู้ขณะปฏิบัติงาน (Learning in Action) โดยไม่ต้องเอาตัวผู้เชี่ยวชาญ หรือคนทำงานใช้ความรู้ที่มีภารกิจรับผิดชอบงานมากอยู่แล้ว ไปร่วมกิจกรรมจัดการความรู้นอกสำนักงานจึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในสำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ โดยอาจใช้วิธีการเรียนรู้แบบสืบความลับ (Intellectual Learning) สืบค้นหาข้อมูลในองค์กรจากสำนวนทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย หรือจากนอกองค์กร เช่น แนวทางวินิจฉัยจากคำพิพากษาของศาล จากศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ แล้วหาจุดเชื่อมโยงกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข และ/หรือ ใช้วิธีสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ผู้เกี่ยวข้องกับคดีในเรื่อ้นั้น ๆ ที่รู้จริง และหรือผู้เชี่ยวชาญอื่นของสำนักงาน โดยใช้ CommonKADS มาเป็นเครื่องมือวิศวกรรมความรู้ด้วยการจับความรู้ด้วยการสอบถามและการเฝ้าสังเกตติดตามแนวทางวินิจฉัยจากคำพิพากษาของศาล และ/หรืออาจใช้วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) คือสำนวนซึ่งมีอยู่ในสำนักงานอยู่แล้ว มาศึกษาทบทวนหาเหตุและผล (Review) ตามความจำเป็น ว่าหลังจากตัดสินใจพิจารณาสั่งคดีไปแล้วงานสำเร็จหรือไม่ สาเหตุเพราะอะไรหรือต่อไปควรทำอย่างไร จากนั้นวิเคราะห์ผลกระทบ (Reflect) โดยใช้มาตรฐาน

(Deming Cycle PDCA) แล้วนำผลลัพธ์ที่ได้มาทบทวนสร้างแนวทางที่ดีในการพิจารณาสิ่งที่ดี (Best Practice) ไว้ใช้ในระบบ KMS

นอกจากนั้นแล้ว ผู้บริหารยังต้องใช้วิธีเรียนรู้เพื่อนำการเรียนรู้ (Leading Learning) ผู้บริหารองค์กรต้องพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ของตนเอง และสนับสนุนสอนงาน (Coaching) ทำให้คนทำงานใช้ความรู้ (Knowledge Worker) เรียนรู้ตลอดเวลา โดยต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จำเป็นเพื่อฝึกพัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อสร้างโอกาส และบรรยากาศในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำการเรียนรู้ของบุคคล ทีมงาน และองค์กรไปพร้อม ๆ กัน ทำให้องค์กรมีความพร้อม และสามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพการณ์ได้ดีกว่า

2) ระบบการจัดการความรู้จะช่วยสนับสนุนในด้านการจัดเก็บเอกสารและสารสนเทศที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและใช้บ่อย ๆ (Repository) ให้สามารถค้นหาและใช้งานได้ สะดวกและรวดเร็ว และยังเป็นช่องทางในการสื่อสารระดมความเห็นระหว่างคนทำงานใช้ความรู้ในสำนักงาน เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างบุคคลผู้เกี่ยวข้อง เพื่อตัดสินใจปัญหาาร่วมกัน ซึ่งในอนาคตอาจขยายผลไปสู่ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอก เช่น เจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์และกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรมเพื่อหารือปัญหาหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานดำเนินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่มีในปัจจุบันหรือที่คาดว่าจะมีในอนาคต รวมถึงตลอดถึงมีระบบการประเมินผล ปรับปรุง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ อย่างเป็นระบบมีมาตรฐานและทันสมัยตลอดเวลา ทั้งนี้ ประเด็นสำคัญต้องมีการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) ได้แก่คนทำงานใช้ความรู้ หรือชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice) ที่ทำงานส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรกว่าร้อยละ 70 ให้มีกิจกรรมอบรมศึกษาต่อเนื่องทั้งด้านความรู้เฉพาะ (Domain Knowledge) ความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technology Knowledge) ความรู้ด้านบริหาร (Managerial Knowledge) เพื่อให้สามารถบริหารจัดการระบบจัดการความรู้ในสำนักงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา ทรัพย์สินทางปัญญาให้เป็นเอกภาพ และเชื่อถือได้
2. เพื่อสร้างระบบจัดการความรู้ในสำนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้สามารถสนับสนุนการทำงานของคนทำงานใช้ความรู้ (Knowledge Workers)

3. เพื่อใช้ระบบจัดการความรู้เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ สื่อสาร ประสานงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานของคนทำงานใช้ความรู้ผ่านระบบการจัดการความรู้ งานดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อการพัฒนาองค์ความรู้

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาเชิงทฤษฎี และ/หรือ เชิงประยุกต์

1. ได้แนวทางการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาที่มีเอกภาพ ลดความผิดพลาดของการทำงาน
2. ได้ระบบจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนการทำงานของพนักงานอัยการผู้ปฏิบัติหน้าที่ดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญา
3. ได้แหล่งเรียนรู้รวม E-Learningการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญา ผ่าน KMS
4. ได้ KMS เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ประสานงาน และแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ของคนทำงานใช้ความรู้

1.4 ขอบเขตการจัดการความรู้

ในการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อระบบจัดการความรู้เพื่องานดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญาของสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นการศึกษาเพื่อสร้างระบบการจัดการความรู้ สนับสนุนการทำงานของคนทำงานใช้ความรู้ (Knowledge Worker) ได้แก่ พนักงานอัยการและนิติกรที่มีส่วนรับผิดชอบในการดำเนินคดีอาญาทรัพย์สินทางปัญญา โดยจะศึกษาเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งคดีที่ไม่เป็นเอกภาพตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ประกอบพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นกฎหมายข้างเคียง ที่มีการละเมิดกฎหมายอย่างกว้างขวาง และมีการปราบปราม จับกุม ดำเนินคดีอาญาและฟ้องคดีต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเป็นจำนวนมาก ภายใต้อมติฐานว่า ถ้ามีข้อมูลและสารสนเทศจำเป็นเพียงพอต่อการทำงานเท่ากัน จะทำให้ดุลยพินิจในการพิจารณาสั่งคดีใกล้เคียงกัน